

KILW/061/13/09

Warszawa, dnia 7 grudnia 2009 r.

Pan
Vincent Rostowski
Minister Finansów

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, działając na podstawie art. 39 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza i izbach lekarsko-weterynaryjnych /Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767/ zwraca się do Pana Ministra z prośbą o:

1) wydanie na podstawie przepisu art. 14a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa /tj. Dz. U. z 2005 Nr 8, poz. 60, ze zm./ interpretacji ogólnej mającej na celu zapewnienie jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych /Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm./ w zakresie przychodów uzyskiwanych przez lekarzy weterynarii wyznaczonych przez powiatowych lekarzy weterynarii do wykonywania czynności wymienionych w art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej /Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 z późn. zm./, na wykonywanie których powiatowy lekarz weterynarii zawarł umowę z zakładem leczniczym dla zwierząt, lub

2) podjęcie działań legislacyjnych w celu zmiany art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych /Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm./ w ten sposób, iż przychody uzyskiwane przez lekarzy weterynarii wyznaczonych przez powiatowych lekarzy weterynarii do wykonywania czynności wymienionych w art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej /Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 z późn. zm./, na wykonywanie których powiatowy lekarz weterynarii zawarł umowę z zakładem leczniczym dla zwierząt nie są przychodami uzyskiwanymi z tytułu działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wniosek powyższy uzasadniony jest następującymi okolicznościami:

Przepisy kolejnych ustaw, regulujących w okresie ostatnich kilkudziesięciu lat działalność publicznej administracji weterynaryjnej przewidywały, iż organ administracji może przekazać wykonanie, w jej imieniu, niektórych zadań tej administracji lekarzom weterynarii wykonującym zawód w formie prywatnej praktyki.

Obecnie problematyka ta uregulowana jest w art. 16 powołanej wyżej ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Zgodnie z przepisem ust. 1 tego artykułu, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji może wyznaczyć lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej do wykonywania czynności wymienionych w tym ustępie. Wyznaczenie następuje w drodze wydania decyzji administracyjnej określającej osobę i czynności jakie ta osoba może wykonywać w imieniu Inspekcji, jednakże decyzja ta nie powoduje powstania wzajemnych zobowiązań do wykonywania czynności przez danego lekarza weterynarii i do zapłaty przez powiatowego lekarza weterynarii wynagrodzenia za wykonywane czynności. Wzajemne zobowiązania w tym zakresie wynikają dopiero z umowy zawieranej pomiędzy powiatowym lekarzem weterynarii i zakładem leczniczym dla zwierząt lub lekarzem weterynarii.

W toku stosowania tego przepisu okazało się, że wykonywanie niektórych zadań Inspekcji Weterynaryjnej takich jak szczepienia ochronne lub badania rozpoznawcze: sprawowanie nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt: badanie zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia a także pobierania próbek do badań wymaga, aby wyznaczony lekarz weterynarii dysponował środkami diagnostycznymi i lekami, sprzętem i aparaturą weterynaryjną, odzieżą ochronną, środkami transportu i in. Spełnienie tych wymogów wymaga zatem, aby wyznaczony lekarz weterynarii wykonując czynności wynikające z umowy zawartej z powiatowym lekarzem weterynarii, mógł korzystać ze składników materialnych znajdujących się w zakładzie leczniczym dla zwierząt, którego działalność regulowana jest ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt /Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95, z późn. zm./

Mając na uwadze powyżej przedstawione okoliczności z inicjatywy Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej przeprowadzona została nowelizacja ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej ustawą z dnia 3 października 2008 r. /Dz. U. Nr 195, poz. 1201/.

W wyniku tej nowelizacji:

- 1) określone zostały zadania Inspekcji Weterynaryjnej jakie mogą być wykonywane przez wyznaczonych na czas określony lekarzy weterynarii, niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, świadczących usługi w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt,
- 2) w razie wyznaczenia lekarza weterynarii do wykonywania czynności z wyznaczenia na warunkach opisanych w pk-cie 1), wyznaczenie lekarza weterynarii następuje po uzyskaniu zgody kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt, w ramach którego lekarz ten świadczy usługi weterynaryjne,
- 3) wykonywanie czynności z wyznaczenia, na warunkach określonych w pk-cie 1), następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza weterynarii umowy m. in. z podmiotem prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt określającej zakres, terminy i miejsca wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonywanie oraz termin płatności, oraz imię i nazwisko wyznaczonego lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt.

Jednym z celów omawianej nowelizacji – w intencji Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej było, aby należność za wykonane przez lekarza weterynarii czynności

z wyznaczenia były regulowane przez powiatowy inspektorat weterynarii, zgodnie z zawartą umową, na rachunek zakładu leczniczego dla zwierząt, w ramach którego prowadzona jest działalność gospodarcza i w którym ten lekarz wykonuje zawód. Z kolei sprawa wynagrodzenia wypłacanego danemu lekarzowi przez dany zakład leczniczy dla zwierząt pozostaje poza zakresem tej umowy i jest wewnętrzną sprawą tych podmiotów.

Taki tryb postępowania – proponowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną został przyjęty w powołanej wyżej nowelizacji z dnia 3 października 2008 r. ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej poprzez sformułowanie zawarte w art. 16. ust. 3 określającym treść umowy zawieranej pomiędzy powiatowym lekarzem weterynarii a prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, na wykonywanie przez lekarza weterynarii, wykonującego zawód w tym zakładzie, czynności z wyznaczenia, która powinna określać termin płatności. Z powyższego w świetle art. 16 ust. 3 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej wynika bezspornie, że powiatowy lekarz weterynarii powinien regulować należność za czynności wykonane przez wyznaczonego lekarza weterynarii na rachunek zakładu leczniczego dla zwierząt, z którym zawarł umowę i w którym dany lekarz weterynarii wykonuje zawód.

W rzeczywistości jednak, wbrew wyraźnemu brzmieniu art. 16 ust. 3 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, w praktyce powiatowe inspektoraty weterynarii należności dla wyznaczonych lekarzy weterynarii, wykonujących czynności objęte umową zawartą pomiędzy powiatowym inspektorem weterynarii a prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, wypłacają nie zakładowi leczniczemu dla zwierząt lecz bezpośrednio wyznaczonemu lekarzowi weterynarii.

Taki tryb postępowania powiatowe inspektoraty weterynarii uzasadniają normą prawną zawartą w art. 13 ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, co wynika m.in. ze stanowiska Dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy zawartym w interpretacji indywidualnej z dnia 17 lutego 2009 r. sygn. ITPB 1/415-757/OB./MM wydanej na wniosek Powiatowego Lekarza Weterynarii w Białymstoku i w odpowiedzi z dnia 7 kwietnia 2009 r. sygn. ITPB 1/415W-13/09 na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

Z powyższego wynika zatem, że zmiany wprowadzone w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej nie zostały uwzględnione w stanowiskach organów podatkowych odnośnie zasad klasyfikowania przychodów i określania osoby, której przychody te są należne na podstawie zawartej umowy. Dodatkowo należy wskazać, iż powiatowe inspektoraty weterynarii nie są zainteresowane wyjaśnieniem tej sprawy, jako że nie wywołuje to dla nich żadnych skutków finansowych.

Jak wyżej wskazano istnieje zasadnicza rozbieżność pomiędzy art. 16 ust. 3 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, z którego wynika, że zgodnie z umową zawartą przez powiatowego lekarza weterynarii a prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt na wykonanie czynności lekarsko-weterynaryjnych z wyznaczenia przez lekarza weterynarii wykonującego zawód w tymże zakładzie należność za te czynności powinny być regulowane na rzecz tego zakładu a art., 13 ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, z którego wynika, że przychody lekarza weterynarii, wynikające w wykonywania czynności z wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii są przychodami z działalności wykonywanej osobiście.

Wyjaśnienie tej sprawy przez poszczególnych lekarzy weterynarii, ze względu na ilość osób zainteresowanych w drodze występowania o interpretacje indywidualne wydaje się niezasadna z przyczyn organizacyjnych i finansowych, w tym po stronie organów

podatkowych, oraz może powodować rozbieżności pomiędzy stanowiskami zajmowanymi w sprawach poszczególnych osób, choćby w związku ze sposobem formułowania zapytań.

Przedstawiając tę oczywistą rozbieżność pomiędzy przytoczonymi powyżej przepisami w celu likwidacji tej rozbieżności Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wnosi o podjęcie przez Pana Ministra stosownych działań zmierzających do realizacji przedstawionej na wstępie propozycji:

- 1) wydania interpretacji ogólnej wskazującej na to, że przychody osiągane z tytułu umowy zawartej pomiędzy powiatowym lekarzem weterynarii i zakładem leczniczym dla zwierząt stanowią przychody prowadzącego zakład leczniczy dla zwierząt z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i powinny być wypłacane na jego rzecz bez potrącania zaliczki na podatek (zaliczkę obowiązana jest samodzielnie obliczyć i wpłacić na rachunek właściwego organu osoba prowadząca działalność gospodarczą), lub
- 2) nowelizacji art. 13 ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, o ile obowiązujące przepisy tej ustawy nie dają podstaw do wydania takiej interpretacji ogólnej.

Dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady
Lekarsko – Weterynaryjnej

Do wiadomości:

1. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
2. Główny Lekarz Weterynarii
3. Okręgowe Izby Lekarsko-Weterynaryjne – wszystkie